

در کشور کوه

علیرضا سپاهی لایین

سرشناسه: سپاهی لائین، علی رضا، ۱۳۵۰-
عنوان و نام پدیدآور: در کشور کوه/علیرضا سپاهی لائین.

مشخصات نشر: سنندج: مادیار، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۸۸ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۵۲۵-۶۴-۰

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

موضوع: شعر فارسی-- قرن ۱۴

موضوع: Persian poetry--20th century

رده بندی کنگره: PIRA۰۸۷

رده بندی دیویی: ۸۱۶/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۵۹۱۸۹۹۸

کتاب: در کشور کوه

نویسنده: علیرضا سپاهی لایین

طراح جلد: شعیب مکتب داری

مدیر هنری: شیلان هوشیاری

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹ - ۲۰۲۰

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۵۲۵-۶۴-۰۰

آدرس: سنندج، چهارراه شهدا، پاساژ عزتی، انتشارات مادیار: ۸۷۳۳۱۲۴۴۴۵ (۰۰۹۸)

به اشاره...

خوشحالم که این کلمات، به همت و حمایت یاران به آستانه‌ی انتشار رسیده است.

این شعرها که محصول محاکات من و ثانیه‌هاست و بین سال‌های ۹۴ تا ۹۸ خورشیدی قلمی و سروده شده، مبین دو چیز است؛ یک: گزارش نگرش من معاصر ایرانی به جهان و دو: مهر و باورم به عنوان یک کرد خراسانی، به زبان عزیز پارسی.

من، تقریباً همیشه در حال نوشتنم؛ به هردو زبان پارسی و کردی و این به دلیل نگرانیم از محدودیت‌های زمانی و محرومیت‌های زبانی است. بالنسبه زیاد می‌نویسم و دلم هم نمی‌آید در بیان عواطف و اندیشه، برای خودم منع و مرزی قائل شوم. پس، تقریباً ضمن گزینش و پیرایش و داوری بی‌تعارفی که برخی دوستان بزرگوار در باب این سروده‌ها داشته‌اند، آن‌ها را با بیشترین شباهت به خودم، روانه‌ی کتاب و کوچه کرده و رد و قبول نهایی را به شما و نهاده‌ام...

امکان سرودن شعر، بی شک بیش از همه مدیون مهر و مدارای خانواده‌ی صبور و سرودخوانی است که دارم و به قناعتشان بده‌کارم. از آنان و همه‌ی دوستانی که مضمون و محتوای کارم، مرهونِ بودنشان است و همه‌ی عزیزانی که در تدارک و نشر این شعرها یاری‌ام کرده‌اند صمیمانه سپاسگزارم و سپاس خاصم را نشر مدیر انتشارات مادیار سردار موکریانی بزرگوار و همچنین برادر نازنینم شیرکوه پهلوانی می‌کنم که انگیزه‌بخشی این دو عزیز، مبنای اصلی آماده‌سازی و انتشار این مجموعه است. این روزها و با دست‌یاری خوبان، سرانجام موفق به چاپ و نشر شعرهای گردی‌ام هم شده‌ام. خواهش و انتظارم این است که اهل ادب و عشق، فراخور فرصت، نگاه‌عنایتی به دفترهای زبان مادری‌ام نیز بیاندازند. زنده‌باد مهربانی و دانایی و شعر.

با سپاس و مهر بی‌پایان؟

علیرضا سپاهی لایین / زمستان ۱۳۹۸